

Úkolníček č. 57

Mateřská škola a základní škola speciální Diakonie ČCE Ostrava

Škola plná zážitků

Diakonie
Českobratrské církve evangelické

Ostrava březen 2021

Ahoj děti,

dnešní úkolníček bude vyprávět pohádku „O perníkové chaloupce“.

„O perníkové chaloupce“

Byla jedna chaloupka u lesa a v ní bydlel drvoštěp se svou zlou ženou a macechou jeho dětí – Jeníčkem a Mařenkou.

Drvoštěpova rodina byla chudá a brzy neměla téměř co jíst. To se nelíbilo hlavně maceše, a tak jednoho dne spustila: „Čtyři se tu neživíme, půjdeme zítra do lesa a děti tam necháme.“ Drvoštěp nechtěl, ale macecha do něj tak dlouho hučela, až ho udolala. Jenže nevěděli, že to všechno slyšel Jeníček s Mařenkou. Mařenka se zoufale rozplakala, ale Jeníček dostal nápad. „Neboj Mařenko, my v lese nezůstaneme“, řekl odhodlaně a šel před chaloupku, aby nasbíral kamínky.

Druhý den se vypravili na cestu a Jeníček si celou cestu značil kamínky cestu, aby se mohli s Mařenkou večer snadno vrátit zpátky domů. Když přišli do lesa, macecha s tatínkem rozdělali oheň, nechali u něj děti a odešli. „Jdeme kácet dříví. Až skončíme, přijdeme pro vás“, řekla macecha a odešli.

Dětem bylo u ohýnku dobře a za chvíli usnuly. Když se probudily, byla už noc a nikdo nikde. Mařenka začala plakat, ale Jeníček ji uklidňoval: „Neboj, Mařenko, já cestu domů najdu.“ A skutečně! Pod nočním měsícem se kamínky jen blyštěly, a tak se děti vydaly na cestu zpátky. Kamínky je dovedly až k jejich chaloupce! K ránu už byly obě děti zase doma ve svých postýlkách. Macecha z toho příliš radost neměla, ale co mohla dělat.

Jenže čas šel dál a bída byla čím dál větší. A tak jednoho dne macecha povídá: „Nic naplat, nemáme co do pusy, zítra odvedeme děti do lesa a necháme je tam. Jen musíme jít ještě hlouběji, aby už nenašly cestu domů.“ Tatínek nechtěl, ale macecha ho opět přemluvila.

Jeníček s Mařenkou zase všechno slyšeli, a tak se Jeníček opět rozhodl, že nasbírá kamínky, ale ouha! Macecha je zamkla v pokoji. Jeníček si ale dokázal poradit. Rozhodl se, že krajíček chleba, co s sebou dostanou k obědu, bude cestou drobit, a tak najde opět cestu k jejich chaloupce.

Jak si řekl, tak také druhý den udělal. Opět přišli do lesa, kde je tatínek s macechou nechali. „Jdeme štípat dříví, do večera se vrátíme“, řekla macecha a odešli. Děti opět u ohýnku usnuly a probudily se až v noci.

Jeníček vyskočil na nohy a hned se chtěl vydat domů po stopách drobečků, kterými si značil cestu do lesa, ale nešlo to. Všechny drobečky sezobala lesní zvěř! Jeníček s Mařenkou byli ztraceni! Nezbylo jim nic jiného než se spolehnout sami na sebe.

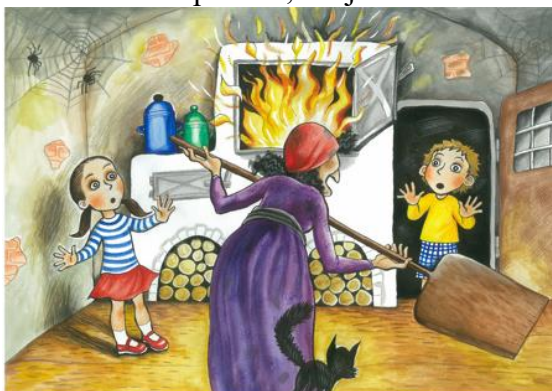
Dlouho bloudili lesem a snažili se najít cestu domů, až nakonec zabloudili k chaloupce. A nebyla to ledajaká chaloupka! Byla celá z perníku a dalších dobrůtek. A protože měli Jeníček s Mařenkou

velký hlad, hned se pustili do sladkostí. „Kdopak mi to venku loupe perníček?“ Ozvalo se zevnitř. Děti se lekly, ale hned pohotově odpověděly: „To nic, to jenom větříček.“ A s chutí jedly dál.

Jenže nevěděly, že je to chaloupka zlé baby Jagy, která si postavila chaloupku z perníku jen proto, aby do ní mohla lákat děti a potom je jíst! Babici to nedalo, a nakonec vyšla ven, kde našla Jeníčka s Mařenkou, jak se cpou perníčkem z její chaloupky.

Chytla je a zavedla dovnitř. Jeníčka dala do chlívku, aby si ho vykrmila a snědla a Mařenka jí musela pomáhat. A tak Jeníček dostával samé dobrůtky – to proto, aby rychle přibíral na váze a aby si ho mohla zlá čarodějnice brzy uvařit a sníst. Vždy jednou za čas, přišla babice ke chlívku a chtěla, aby Jeníček vystrčil prstíček a ona mohla zjistit, jestli už tloustne. Jenže Jeníček nebyl hloupý a vždy ježibabě strčil kůstku. Ježibaba se velmi divila, že vůbec netloustne, až jednoho dne se dopálila a rozhodla se, že tak jako tak Jeníčka upeče a sní.

Mařenka velmi plakala, ale ježibaba se nedala obměkčit. „Nejdříve roztopíme pec a upečeme

chleba,“ oznámila babice. „Mařenko, vlez do pece a zjisti, jestli už je dost rozehřátá.“ „Ale já nevím, jak se do pece leze,“ dělala ze sebe hloupou Mařenka. „Můžete mi ukázat, jak se leze do pece?“ Ježibaba vůbec netušila, že jde o lest a bez sebemenšího podezření si do pece vlezla. Mařenka ani chvíli neváhala a strčila babici do pece a zavřela ji tam. Potom běžela osvobodit Jeníčka a spolu utíkali domů, jen co jim nohy stačily.

Když doběhli do chaloupky, zjistili, že jejich macecha mezitím zemřela a jejich tatínek ode dne, co je nechal v lese, se velmi trápil a každý den své děti hledal. Jakou měl teď radost z jejich návratu! A tak se společně radovali a slíbili si, že už navždy budou spolu ve své chaloupce na kraji lesa.

Poslechněte si čtenou pohádku „O perníkové chaloupce“, můžete si také poslechnout audio nahrávku této pohádky, kterou naleznete na tomto odkaze:

<https://www.jenpohadky.cz/mluvene-pohadky-o-pernikove-chaloupce.html>

Sledujte k vyprávěnému pohádkovému příběhu i obrázky na další straně tohoto úkolníčku.

Ti odvážnější z vás se mohou podívat na strašidelnější verzi pohádky:

<https://www.youtube.com/watch?v=9i1rqKxQQsg>

O PERNÍKOVÉ CHALOUPCE

Zkuste si také tuto pohádku zaspívat nebo vytleskat:

Perníková chaloupka

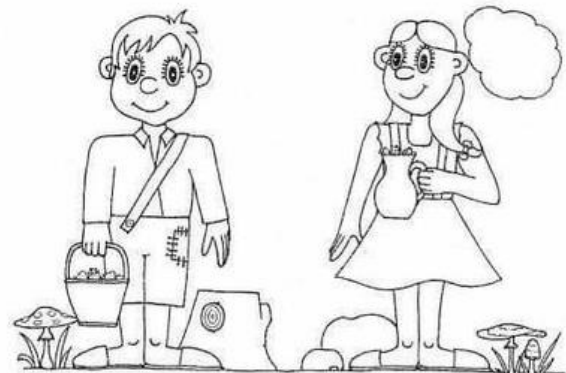
Le - sem ved - la ces - ta, ces - ta, ces - tič - ka. Po ní šla Ma - řen - ka, ved - la Je - níč - ka. Ztra - ti - li se, blou - dí le - sem, Jen - da plá - če vo - lá: "Kde jsem." Pro - šli hou - šti - nu, na - šli mý - ti - nu.

2. Chaloupka tu stála, samý perníček.
"Jak mi chutná, zkus ho", radil Jeníček.
A v tom samém okamžení děti slyší zlostné klení,
baba u dveří: "Sním vás k večeři!"
3. Mařenka a Jenda, Jenda, Jeníček
opustili domek, sladký perníček.
Běží lesem, trávou pádí, že jsou z lesa, to jsou rádi.
Doma byli hned, než bys řekl "jed".

Případně můžete rytmizovat tuto říkanku:

Perníková chaloupka

Chaloupka tu stojí sladká,
voní čerstvým perníkem.
Na perníček děti láká
i Mařenku s Jeníkem.
Pro Mařenku Jeníček,
loupá sladký perníček.
Ježibaba pec si chystá.
Moji milí, nebojte se.
Nechytí je, věc je jistá,
schovají se oba v lese.

Na tomto obrázku chybí chaloupce perníčky na střeše. Pokuste se je dokreslit.

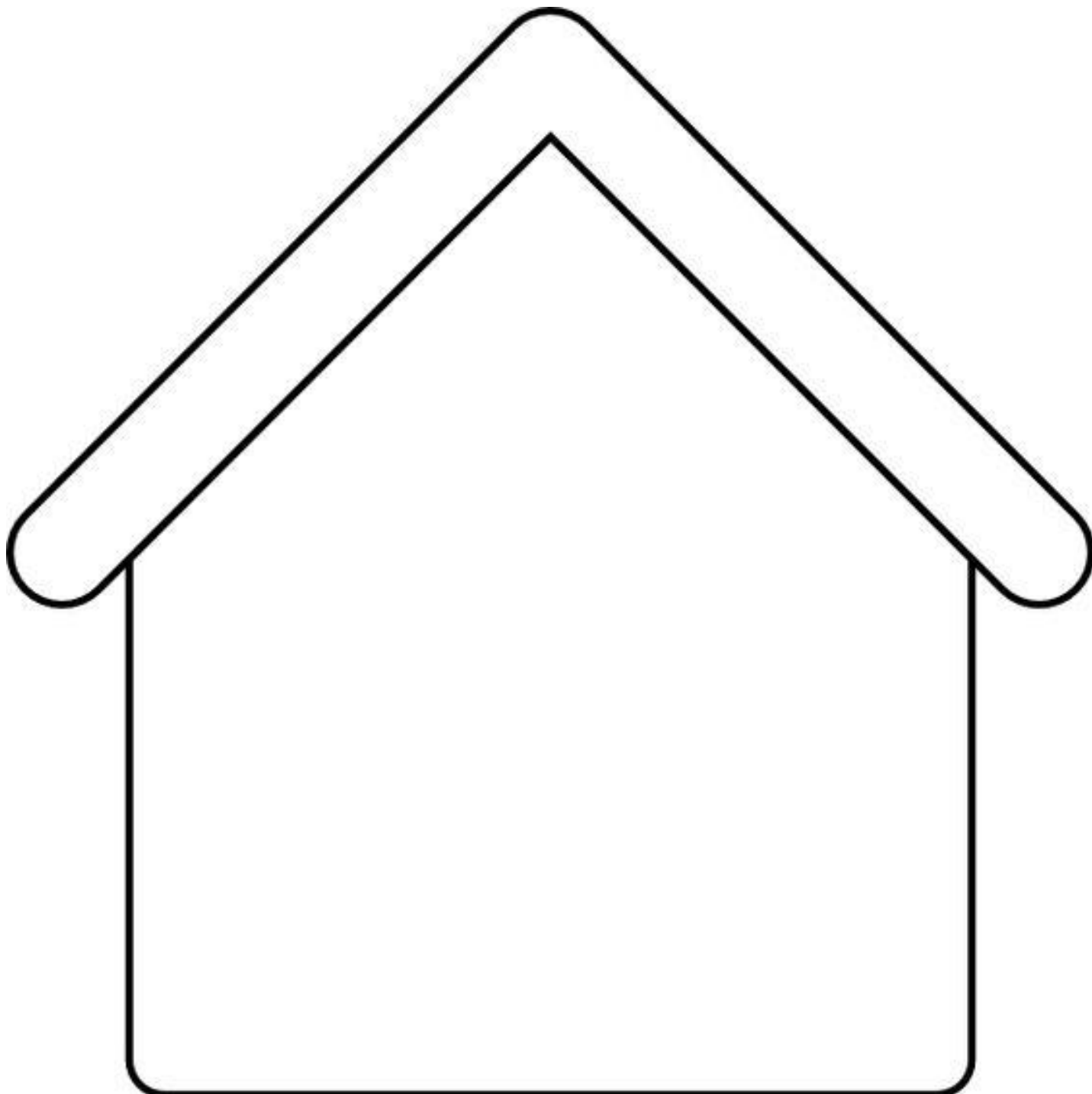
Pomozte Mařence a Jeníčkovi najít cestu domů. Pozor ne k perníkové chaloupce, ale domů!

Během procházky v přírodě se pokuste společně s rodiči postavit perníkovou chaloupku z přírodnin – z klacíků, z šišek, z kamenů, z větviček.

Vymalujte, ozdobte svou perníkovou chaloupku:

S pomocí rodičů upečte perníkovou buchtu jako z pohádky. Budete k tomu potřebovat následující:

Postupujte takto:

Nezapomeňte si přivonět a pochutnat si tak, jak to dělal Jeníček. 😊

V Ostravě dne 16. března 2021

Vypracovala Mgr. Alžběta Krýsová